

[Jeppesen-Drusebjerg.]

ning af Landbrugsraadet Beføjelse til at foretage visse Foranstaltninger til Regulering af Svineproduktionen; det er altsaa ikke selve Foranstaltningerne, der foreligger til Behandling her, men Rammen for dem. Det er jo klart, at naar det drejer sig om noget, der i saa høj Grad griber ind i Landbrugets Ve og Vel, maa Lovgivningsmagten tilsigte at opnaa Enighed om Foranstaltningerne, saa vidt det er muligt. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Lehwald) udtalte, at der ikke var Enighed indenfor Landbruget. Det er jo ogsaa forstaaeligt, at det er meget vanskeligt at opnaa Enighed, naar det drejer sig om Foranstaltninger af saa indgribende Art, og jeg vil gerne sige til den ærede konservative Ordfører, at jeg tror, der vilde være lige saa megen Uenighed her i Rigsdagen, hvis vi skulde prøve paa at gennemføre en Lov, der i alle Enkeltheder ordnede disse Forhold. Jeg synes derfor, det er rigtigst at gaa frem paa den Maade, som her er foreslaaet, altsaa at give Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet Beføjelse til at foretage det videre fornødne.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg synes, Slagteriorganisationen har været meget beskeden, næsten for beskeden, naar den er gaaet med til at lægge Halvdelen af den Myndighed, Lovforslaget taler om, i Landbrugsraadets Haand; det havde været mere naturligt, om Organisationens selv havde foretaget det videre fornødne. Men naturligvis, naar man gaar til en saa udmærket Institution som Landbrugsraadet og beder dette om at tage Affære, er det sikkert ikke mindst, fordi Slagteriorganisationen selv har følt, at man ikke har kunnet magte Opgaven.

Jeg forudsætter, at Lovforslaget bliver vedtaget hurtigt — det er der jo ogsaa fra alle Sider udtalt Ønske om. Jeg vil da gerne udtale Haabet om, at Loven, naar den nu i en meget nær Fremtid kommer, maa blive administreret med skyldig Hensyntagen til de smaa Landbrug, saaledes at disse har Mulighed for at opretholdes gennem en Fortsættelse af Flæskeproduktionen og det Tillæg til deres Indtægter, som er nødvendigt. Ligeledes haaber jeg, at der vil blive taget saadanne stedlige Hensyn, at de forskellige Landsdele bliver behandlet saa retfærdigt som muligt.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Den ærede konservative Ordfører (Lehwald) udtalte Ønske om, at det i Loven blev fastslaaet, efter hvilke Regler man skulde gennemføre den nødvendige Regulering og Indskrænkning, men jeg vilde anse det for meget uheldigt, om vi i det høje Landsting kom ind paa en Drøftelse heraf; det mest rimelige og hensynsfulde overfor Landbruget er dog at lade Landbrugernes egne Organisationer have Hovedindflydelsen paa og Hovedansvaret for, efter hvilke Linier denne Regulering skal foregaa.

Den ærede radikale Ordfører (Jeppesen-Drusebjerg) beklagede, at det ikke blev Slagterierne selv, der sammen med Ministeren ordnede disse Forhold, og udtalte samtidig Ønsket om, at Loven blev administreret paa en saadan Maade, at den kom til at skade det mindre Landbrug saa lidt som muligt. Jeg er enig i det sidste, thi det er klart, at det mindre Landbrugs hele Økonomi og Eksistens er afhængig af Flæskeproduktionen, saa for det vil det være en Katastrofe, hvis der sker alt for store Ændringer her. Men netop i Forbindelse med det mindre Landbrugs Interesser synes jeg, det er paaskønnelsesværdigt, at Slagterierne ikke har ønsket selv at overtage Ordningen af denne Sag, men har henvist Spørgsmaalet til Landbrugsraadet, for i Landbrugsraadet er Slagterierne, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne repræsenteret; og det vil sige, at der har man repræsenteret baade den faglige Indsigt og de økonomiske Interesser, som gør sig gældende i Landboforeninger og Husmandsforeninger. Derfor synes jeg altsaa, det er i høj Grad prisværdigt, at Slagterierne er gaaet med hertil, ogsaa af Hensyn til Privatslagteriernes Leverandører, der jo ikke er repræsenteret gennem Andelsslagterierne — ellers maatte man i alt Fald have begge disse Grupper med —, at disse to Organisationer, Andelsslagterierne og Privatslagterierne, har anbefalet, at Landbrugsraadet skal være afgørende i denne Sag.

Jeg er jo ikke særlig lysten efter at faa med disse Ting at gøre; men jeg mener, det er nødvendigt af Hensyn til Landbruget, at vi faar en Lovgivning paa dette Omraade, og man maa derfor efter min Mening tage Spørgsmaalet op. Jeg kan ikke se rettere end, at det rigtigste er at overlade saa stor en Del af Ansvaret, Initiativ og Administration, som det er muligt, til Landbrugets egen Organisation.